

Kohtuasi C-375/07

Staatssecretaris van Financiën

versus

Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV

(eelotsusetaotlus,
mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden)

Eelotsusetaotlus – Klassifitseerimismääruse kehtivus – Määruse (EÜ) nr 1196/97 lisa tõlgendamine – Tolliseadustiku artiklid 220 ja 239 – Määruse (EMÜ) nr 2454/93 artiklid 871 ja 905 – Riisijahust, soolast ja veest valmistatud kuivatatud lehed – Tariifne klassifitseerimine – Imporditollimaksu tollivormistusjärgne sissenõudmine – Vähendamismenetlus – Avastatav tolli viga – Importija ilmne hooletus

Kohtujurist V. Trstenjaki ettepanek, esitatud 4. septembril 2008 I - 8694

Euroopa Kohtu otsus (teine koda), 20. november 2008 I - 8716

Kohtuotsuse kokkuvõte

1. Ühine tollitariifistik – Tariifirubriik – Riisijahust, soolast ja veest valmistatud kuivatatud lehed

(Nõukogu määrus nr 2658/87, I lisa; komisjoni määrused nr 1196/97 ja nr 1624/97)

2. *Euroopa ühenduste omavahendid – Imporditollimaksude tagasimaksmine või vähendamine (EÜ artikli 230 viies lõik, EÜ artiklid 234 ja 249; Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus nr 82/97; nõukogu määrus nr 2913/92, artiklid 220 ja 239)*

1. Riisijahust, soolast ja veest valmistatud lehed, mis on kuivatatud, kuid kuumtöötlemata, kuuluvad määruse nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta I lisas (määrusest nr 1624/97 tulenevas redaktsioonis) asuva kombineeritud nomenklatuuri alamrubriiki 1905 90 20.

märkustele – ei ole asjaolu, et toode on küpsetatud, vajalik selleks, et klassifitseerida see alamrubriiki 1905 90 20.

Sellest järeldub, et need asjaolud ei mõjuta määruse nr 1196/97 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta koondnomenklatuuris kehtivust.

(vt punktid 47–53, resolutsiooni punktid 1 ja 2)

Esiteks esineb viide riispaberile (*rice paper*) või muudele „kuivatatud” toodetele sõnaselgelt kombineeritud nomenklatuuri alamrubriigi 1905 90 20 mitmes keeleversioonis, rubriik 1901 aga on täiendavat laadi ning puudutab vaid tooteid, mida ei ole kombineeritud nomenklatuuris mujal nimetatud ega hõlmatud. Teiseks – nagu tuleneb kombineeritud nomenklatuuri erinevatest keeleversioonidest ja arvestades komisjoni selgitavaid märkusi, mis viitavad rahvusvahelise kaupade kirjeldamise ja kodeerimise harmoneeritud süsteemi konventsiooni selgitavatele

2. Kui liikmesriik on määruse nr 2913/92 (millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, muudetud määrusega nr 82/97) artikli 239 tähenduses imporditollimaksu vähendamise taotlusega komisjoni poole pöördunud ja komisjon on juba võtnud

vastu otsuse, mis sisaldab õiguslikke ja faktihinnanguid konkreetsete imporditehingute kohta, siis on need hinnangud vastavalt EÜ artiklile 249 kohustuslikud kõikidele selle otsuse adressaadiks oleva liikmesriigi organitele, kaasa arvatud kohtud, kellel on palutud samu juhtumeid hinnata nimetatud seadustiku artiklit 220 arvestades.

Ühenduse õiguse ühetaolise kohaldamise nõudest, mille tagamiseks komisjonile on antud otsustuspädevus tollimaksu tollivormistuse järgse sissenõudmise valdkonnas, tuleneb, et kui komisjon on ühe ettevõtja samade imporditehingutega seoses võtnud vastu otsuse selle kohta, kas oli tegemist ettevõtja „ilmse hooletusega”, siis ei tohi selle otsuse õiguslikke tagajärgi ohustada siseriikliku kohtu hilisem otsus selle kohta, kas liikmesriigi tolli viga oli selle ettevõtja jaoks „avastatav”. Seega juhul, kui siseriiklikule kohtule, kelle poole on pöördutud kaebusega imporditollimaksu tollivormistuse järgse sissenõudmise otsuse

peale, on menetluse ajal teada, et tolliseadustiku artikli 220 või 239 alusel on pöördutud komisjoni poole, peab see kohus vältima niisuguste otsuste tegemist, mis on vastuolus otsusega, mille komisjon kavatseb nimetatud artikleid kohaldades vastu võtta.

Kui importija on EÜ artikli 230 viiendas lõigus ettenähtud tähtajal esitanud tühistamishagi komisjoni otsuse peale taotluse kohta vähendada tollimaksu nimetatud määruse artikli 239 tähenduses, peab siseriiklik kohus hindama, kas tuleks menetlus peatada kuni ajani, mil tühistamishagi asjas tehakse lõplik kohtuotsus, või tuleks ise pöörduda Euroopa Ühenduste Kohtusse kehtivuse hindamist käsitleva eelotsuse küsimusega.

(vt punktid 62, 64–66 ja 68, resolutsiooni punkt 3)